

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 04.04.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 04.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петър Савчев

ЧЛЕНОВЕ: Росица Цветкова

Снежанка Кьосева

като разглежда дело номер **644** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ) против Решение № 4483/09.10.2023 г., постановено по нахд № 9409/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), издаден от Агенция, , Пътна инфраструктура", с който на „ПИМК" ООД, ЕИК[ЕИК], е било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева за извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В писмен отговор на касационната жалба "ПИМК" ЕООД излага становище за нейната неоснователност и правилност на обжалваното решение. В молба-становище от 29.02.2024 г. дружеството изразява становище, че за правилното разрешаване на спора е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз, във връзка с което моли съда да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) с формулирани пет въпроса. Алтернативно, в случай, че молбата му не бъде уважена, прави искане производството по делото да бъде спряно до произнасяне на СЕС по преюдициално запитване, отправено от Административен съд – Хасково, по което е образувано дело С-61/2023 г.

В писмено становище от 29.03.2024 г. касаторът поддържа, че липсва основание за спиране на производството и моли молбата на ответника по касация да бъде оставена без уважение.

Съдът намира искането за отправяне на преюдициално запитване за неоснователно. Съобразно чл. 628 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, отправянето на преюдициално запитване до СЕС е обусловено от необходимостта от тълкуването на разпоредба на общностното право. Нормата на чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на решението по конкретен правен спор. В практиката на Съда на Европейския съюз е прието, че само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да вземе последващото съдебно решаване, може да прецени предвид особеностите на делото, както необходимостта от преюдициално заключение, така и релевантността на въпросите, които поставя на съда. Съгласно решение на СЕО по дело № С-238/81, най-висшата съдебна инстанция в държава членка не е длъжна да отпрати преюдициално запитване, когато въпросът е ирелевантен или е идентичен с предишно запитване по подобно дело. Искането за отправяне на преюдициално запитване от страна на дружеството не е мотивирано с неяснота на приложима правна уредба по правото на ЕС, нито с противоречива съдебна практика по прилагането ѝ. Наличието на правен спор поначало не обуславя непременно необходимост от тълкуване на приложими разпоредби и не съставлява достатъчно основание за да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС. С оглед на горното, искането за преюдициално запитване до СЕС следва да се отхвърли като неоснователно.

Пред СЕС на 07.02.2023 г. е образувано дело С-61/23 г. по преюдициално запитване от 31.01.23 г. по кнахд № 997/22 г. на Административен съд - Хасково относно чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗП, като ответник по делото е именно АПИ. Съгласно практиката на ВАС / определение № 9205/03.10.23 г. по адм. д. № 9029/23 г. на ВАС, VII о. /, образуваното пред СЕС дело С-61/23 г. се явява преюдициално по спорове като настоящия / относно чл. 10, ал. 1 и чл. 10б, ал. 5 от ЗП/.

Съгласно чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното произнасяне по спора, съдът спира производството. По силата на чл. 633 ГПК, вр. с чл. 144 АПК решението на СЕС по преюдициалното запитване е задължително не само за съда, който го е отправил, но и за всички съдилища и учреждения в Република България.

Поставеният преюдициален въпрос по дело С-61/2023 г. на СЕС е именно във връзка със съответствието на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури и националната правна уредба, като разглежданата в настоящото производство, с която се предвижда налагане на имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т. нар. "компенсаторна такса". Делото на СЕС се явява преюдициално на настоящото дело.

Предвид изложеното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във вр. чл. 633 от ГПК вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК] за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

СПИРА настоящото производство до приключване от Съда на Европейския съюз по дело № С-61/2023 г.

Определението, в частта, в която спира производството по делото, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: